

Ο Λεβέντης

Σαν τον αητό φτερούγαγε στη στράτα
Τον καμαρώωνει η γειτονιά στα παραθύρια
Με χαμηλά τα μαύρα του τα μάτια
Λεβέντης εε- εε- εε- Ε ροβόλαγεεε
Λεβέντης εε- εε- εε- Ε ροβόλαγεεε

Στα ματιά του ένα ένα σύννεφο ο
Μεσ την καρδιά καρδιά του σίδερο
Κυλάει το αίμα σκέπασε τον ήλιο
Κι ο Χάρος εε- εε- εε- Ε ροβόλαγεεε
Κι ο Χάρος εε- εε- εε- Ε ροβόλαγεεε

Σφαλούν τα μάτια μάτια κι οι καρδιέ ες
Σφαλούν τα πα τα παραθύρια
Μετά χυμάει ο Χάροντας καβάλα
Κι εκείνος χαα- αα- αα- Χα μογέλαγε
Κι εκείνος χαα- αα- αα- Χα μογέλαγε

Ποιος κατεβαίνει σήμερα στον Άδη
Ποιον κουβεντιάζει η γειτονιά κι
ανανταριάζει
Γιατί βουβά είναι τα βουνά κι οι κάμπτοι
Λεβέντης εε- εε- εε- Ε ροβόλαγεεε
Λεβέντης εε- εε- εε- Ε ροβόλαγεεε

ΠΤΕΙΕΙΕΙΕΙ

Είμαστε δυοο, είμαστε τρειεις,
είμαστε χίλιοι δεκατρείεις!
Καβάλα πάμε στον καιρόοο
με τον καιρόοο με την βροχήηη
το αίμα πάζει στου πλουτήηη

Όταν σφίγγουν το χέρι

Όταν σφίγγουν το χέρι
Όταν σφίγγουν το χέρι
Ο ήλιος είναι βέβαιος για τον
κόσμο
Ο ήλιος είναι βέβαιος για τον
κόσμο

Όταν χαμογελάνεε
Όταν χαμογελάνεε
Ένα μικρό χελδόοοι
Φεεύγει μέσα απ' τ' άγρια γένια
τους
Ένα μικρό χελδόοοι
Φεεύγει μέσα απ' τ' άγρια γένια
τους

Όταν σκοτώνονται όταν
σκοτώνονται
Όταν σκοτώνονται όταν
σκοτώνονται
Η ζωή τραβάει την ανηφόρα
Η ζωή τραβάει την ανηφόρα
Με σημαίες με σημαίες
Και με ταμπούρλαα

Η ζωή τραβάει την ανηφόρα
Η ζωή τραβάει την ανηφόρα
Με σημαίες με σημαίες
Με σημαίες και με
ταμπούρλααααα

Ο μέρμηγκας

Ένας μέρμηγκας κουφός
με πήρε απ' το χέρι
Είμαι λέει ο πιο σοφός
σ' ολόκληρο τ' ασκέρι
Και τα μικρά του τα
μερμηγκάααακια
χειροκροτάνε μ' ενθουσιασμό
εν-δυοοο προσκυνάμε,
εν-δυοοο πολεμάμε,
εν-δυοοο δεν πεινάα-με

Τα βολεύεις μια χαρά
σπουδαίο μου μυρμήγκι
όμως πρόσεξε καλά
τ' ωραίο σου λαρύγγι
Και τα μικρά του τα
μερμηγκάααακια
χειροκροτάνε μ' ενθουσιασμό
εν-δυοοο προσκυνάμε,
εν-δυοοο πολεμάμε,
εν-δυοοο μα πεινάα-με!

Πριν προφτάσω να του πω
το σύστημα ν' αλλάξει
πλάκωσε όλο το χωριό
τον μέρμηγκα να χάσει
Και τα μικρά του τα
μερμηγκάααακια
χειροκροτάνε μ' ενθουσιασμό
εν-δυοοο προσκυνάμε,
εν-δυοοο μα πεινάαμε,
εν-δυοοο θα σε φά αα αμέ!

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Σε γνωρίζω από την κόψη
του σπαθιού σου την τρομερήηη,
σε γνωρίζω από την όψη
που με βιάσα μετράει τη γη.

*Απ' τα κόσκαλα βγαλμένη
των Ελλήνων τα ιερά,
και σαν πρώωτα, ανδρειωμένη,
χαίρε, ω χαίαιρε, Ελευθεριάα!*

*και σαν πρώωτα ανδρειωμένη,
χαίαιρε, ω χαίαιαιρε, Ελευθεριά!*
και σαν πρώωτα, ανδρειωμένη,
χαίαιρε, ω χαίαιαιρε, Ελευθεριά!